

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
danjih ob torkih, četrtekih
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za jeden mesec . f. — 30, izven Avstrije f. 1.40
za tri mesece 2.00
za pol leta 3.50
za vsa leta 10.00
Na naročbe brez priložne naročnine se
ne jemlje ozir.
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 2 v. n. v.
izven Trsta po 3 v. n. Sobotno večerno
izdanje v Trstu 4 n. v., izven Trsta 5 n. v.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorako.

Oglašajo se računsko po tarifi v petiti; za
naslove z debelimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
Poslana osmetnice in javnozahvale, do-
mači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo središču:
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglase spre-
jema upraviteljsko uradno pis-
milo št. 8. II. nadst. Odprte reklamacije
so prosto poštnine.

„P. edinosti je moč!“

Za Šukljejem Višnikar.

I.

Le roi est mort; vive le roi! Šuklje je
odstopil, Višnikar nastopa! — tako smo
vsklikali, ko smo prečitali program, koji
je razvil kandidat Višnikar pred svojimi vo-
lilci v Novem mestu, Metliki in Črnomlju.

Izginil je stari in glasni pevec iz koa-
licijske utice, prifrčal je mesto njega nov
pevec in nam na ves glas zapel — staro
pesem.

Odstopil je bivši poslanec Šuklje s par-
lamentarnega pozorišča, ali njegova umetnost
ni zamrla žnjim, ampak vse kaže, da nam
ostane ohranjena za poznejše rodove. Za to
hočeje skrbeti njegovi epigoni. Skrbi in pre-
vidnosti gospoda dvornega svetnika vsa čast:
ni se lakomščino lagel k počitku na dvorno-
svetovalsko blazino, ampak ukrenil je popred,
da pride njegova parlamentariška dedščina
v prave roke. Takó delaje vsi razumni in za
trajen obstanek svoje „hiše“ zavzeti gospo-
darji.

Glavnim dedičem parlamentariške osta-
line bivšega gospoda poslanca Šukljeja je
menda določen ribniški gospod sodnik in
kandidat za dolensko mesta za prihodnjo
državnozbornsko volitev.

In gospod Višnikar je nastopil to ded-
ščino po vseh pravilih parlamentarnega in
konstitucionalnega življenja: razvil je svoj
program, v katerem ne pogrešamo nijednega
komadiča iz inventarja ostaline Šukljejeve.

Vse, vse je ostalo pri starem, le oseba
gospodarjeva se je menjala. Kdo bi hotel
odrekati zaslužen priznanje sedanjemu gos-
podu dvornemu svetniku — dobro si je
vzgojil svoje epigone.

O parlamentarcu Šukljeju izrekli smo že
pred par dnevi svojo sodbo: kranjski sepa-
ratist je bil, kakoršnih si le morejo želeli
oni, ki nočejo, da pride avstrijsko slovanstvo
do pravega ugleda in do take moči, kakor-
šna bi bila primerna številu Slovanov in pa
žrtvam, koje doprinašajo isti za
državo; pri vseh svojih zdatnih zmogno-
stih je bil vendar toli malenkosten, da je
za malo dosledno žrtvoval veliko; posebjeno
zanikanje je bil onega velika načela, koje
nam mora biti sveto, ako hočemo, da pride
naša národna individualnost do popolnega
razvoja — načela v z a j e m n o s t i med ro-
jaki slovenskimi, ne gledé na okolnost, v
kateri pokrajini bivajo, in potem vzajemnosti
se sorodnimi slovanskimi plemeni, v prvi
vrsti pa s plemenom hrvatskim, kojega usoda
na Primorskem je nerazdružno spojena z
našo usodo.

Za Šukljejem se nam oglašá Višnikar:
nov pevec, stara pesem.

PODLISTEK.

Gradišarjeva Francika.

(Izr. novelica).

Jednajst let in pol je minulo za temi
malenkostnimi dogodki. —

Še tisto leto, ko sem odšel v Ljubljano,
preselil se je oče na boljše službeno mesto,
kjer ga je pa nenadejano — baš pred mojo
maturó, — zadela srčna kap. Zapustil mi je
le dobro ime in — veliko knjižnico, polno
knjig in časnikov.

Navzlic temu nisem šel v „črno šolo“.
— Marica, poznal sem pač tebe! — Mati ni
javkala spoznavši tekom let sama, da nimam
poklica za „gospoda“, za katerega me je
bila odmenila že takrat, ko sem ležal še v
plencah.

Rekla je le: „Sam si bodi pomočnik, —
saj vidiš, še štiri imam, da jih vzredim in
vzgojim s pičlo pokojnino!“

Sicer nobene žale besedice. — Vedel
sem pa, da trpi njena duša, ker sem jej po-

Po tem kratkem uvodu treba, da po-
svetimo par besedi programu gospoda kan-
didata Višnikarja. Kakor pri Šukljeju ne
vidimo tudi pri Višnikarju nikjer pravega
národnega vznosa, nikjer navdušenja za kul-
turne potrebe národa slovenskega; ampak
iz vsakega stavka nam zveni ambicija tega
kandidata, da postane dober zastopnik lokal-
nih interesov svojega volilnega okraja. Ne-
premakljivo težo tišče tudi g. Višnikarja ob-
tla nazori in vpliv g. Šukljeja, da se nika-
kor ne more popeti na višino pravega slo-
venskega zastopnika. Ista tesnosrčnost,
isto ozko obzorje.

Gosp. Višnikar noče peti slave — tako
pravi — koaliciji in vendar jej v resnici poje
táko slavo, kakoršno bi mogli peti le takemu
zistemu, ki je meso iz našega mesa. Gospod
kandidat trdi namreč, da bi bile razne pred-
loge, katerih veliko važnost priznavamo tudi
mi brez pridržka, pokopane za mnogo let,
ako se razbije sedanjí zistem.

Na čast gospodu Višnikarju si moramo
misliti, da ni dobro premislil, ko je zaklical
v svet to usodno sodbo — sodbo, v kateri
je izražena abdikacija vseh onih, bi bi hoteli
urediti državo našo na podlagi popolne jed-
nakopravnosti. Kajti vsak razumen človek si
mora te besede tolmačiti tako, da je brez
nemških liberalcev nemogoč zistem,
ki bi bil sposoben za veliko in pozitivno
delo. Koliko ponižanje! Torej le pod vo-
dstvom kapitalistično židovske stranke je pri-
čakovati blaginje demokratičnemu, konserva-
tivnemu národu slovenskemu!

V podkrepljenje svoje trditve je navel
gospod Višnikar davčno reformo, kazenski
zakon, civilni postopek in volilno reformo.
Vsa ta vprašanja postavil je ta kandidat
na račun koalicije. Tu pa je gospod Višnikar
posegel malo predaleč v svojem navdušenju
za sedanjí zistem ter je popolnoma prezrl
notoriško istino, da so vsa ta vprašanja
dedščina grofa Taaffe-a in da bi
bil tudi ta poslednji — in najbrže hitreje —
dognal vse to, da ga niso strmoglavili s pri-
pomogjo gospoda Šukljeja — mentorja gosp.
Višnikarju — in njegovega kerdelca v onem
trenotku, ko se je lotil največjega in najnuj-
šega vprašanja — volilne preosnove.
Zato pa smo kar strmeli, ko je g. Višnikar
zagovarjal koalicijo sklicevaje se na volilno
preosnovo. Kakor da ne bi vedel ves svet,
da se je koalicija zasnovala le v ta namen,
da se prepreči ista volilna pre-
osnova ter da se nemškoliberalna kapi-
talistična stranka tako reši popolne pogube.
Gola resnica je torej, da so oni slovenski
poslanci, ki so pomagali zasnovati koalicijo,
šli na limanice našim najhujšim nasprotnikom,
a sedaj nam prihaja g. Višnikar z zatrdilom,

kopal najsvetlejši vzor, skoro toliko, kot ta-
krat, ko so jej položili soproga v „jamico
tihó!“ — A zatajevala se je.

Bil sem si torej sam pomočnik in moj
ded, grajščinski logar. — V boji za napre-
dek in obstanek, in v ljubezni do tebe, Ma-
rica, pa mi je ginila slika Gradišarjeve
Francike bolj in bolj, dokler mi ni izginila
popolnoma iz spomina. Zadnje, kar sem slišal
o njej, je bila smrt njenega očeta.

Tisto leto, ko se je pritepla kolera celó
na Kranjsko, obolela sta tudi v mojej roj-
stveni vasi dva moža: — obubožani kmet
Lukac, katerega so nazivali radi vednega vo-
zarenja „dunajski fjakar“, — pa pisar na
žagi v Zabrvu, — Frančin oče.

Ker se je bila Franckina sestra omožila
v Zapotok, ostale sta z nadušljivo materjo
same v nekejši koči, kamor sta se morale
umakniti po dohodno novega pisarja. Francika
pa je postala šivilja.

Že sem stal pred končnim izpitom, ko
sem dobil od mater vko, da me želi

da treba ohraniti koalicijo — to „manje zlo“
— radi vprašanja volilne preos-
nove! To se vendar pravi stvari postavljati
na glavo.

Aksijom torej, da je koalicija neizogibno
potrebna za rešitev velikih vprašanj, je po-
vsem kriv in neutemeljen, ker govore proti
istemu dejstvu. Mar ni bila prejšnja ve-
čina — brez nemških liberalcev — sposobna
za veliko delo, dokler ni grof Taaffe ozlo-
volil národa češkega s tem, da je jel koke-
tovati z nemškimi liberalci. Mar ni ista ve-
čina dognala najtežavnejšo nalogo: mar ni
odpravila kronični deficit — to pristno de-
telstvo nemško-liberalnega gospodarstva —, mar ni
uredila zopet državno gospodarstvo, mar ni
rešila državo propada, do katerega so jo
priveli — nemški liberalci, ampak je povzdigi-
nila kredit iste na tako stopinjo, na kakoršni
ni bil morda še nikdar popred??!

Vse to je dosegla prejšnja večina in bi
bila izvestno še dosegla velikanskih vspehov,
da se ni grof Taaffe izneveril svojemu
prvotnemu programu. In vse to ne le
brez nemških liberalcev, ampak u kljub
istim! In ko se je v oktobru leta 1893
grof Taaffe zopet spomnil svoje velike naloge,
ko se je lotil zares patrijotičnega dela —
volilne preosnove — bili so zopet isti
nemški liberalci prvi po koncu, da mu vr-
žejo poleno pod noge. Sedaj pa se oglašajo
epigoni g. Šukljeja z nankom, da je sodelo-
vanje nemških liberalcev državna potreba,
kateri morajo tudi Slovenci žrtvovati svoje
politiške in kulturne interese! G. Višnikar
ni sicer rekel tega izrecno, ali stvar je taka,
da vsakdo, ki zagovarja koalicijo, dela v
prilog nemško-liberalni in židovsko-kapitali-
stični stranki.

Nemškim liberalcem se menda niti sa-
njalo ni nikdar, da bi jim kedaj take poklone
delali — Slovenci!

Politiške vesti.

Deželni zbori. Nasprotje med odsekom
in vlado v deželnem zboru tirolskem
se je zopet poostriilo. V seji dne 10. t. m.
je večina odsekova odklonila predlog vlade
o črni vojski. Kolikor poznamo vztrajnost
Tirolcev, moramo misliti, da bode morala še
odnehati v marčnem.

Kriza v Gorici. Iz Gorice nam pišejo
dne 11. t. m.: Danes popoldne imela sta
slovenski in italijanski klub seje, da bi se
dovrčila pogajanja. Akoprem se je izrazil
včeraj načelnik italijanskemu klubu dr. Pajer,
da Lahí sprejmejo in pripoznajo vse slove-
ske zahteve ter da se zadovolé, ako se jim
dovoli neka svota za izsušenje furlanskega
močvirja, naimenovano „Nondina“ pri Fiu-

moj na smrt oboleli ded videti. Po zimi se
je bil prehladil na lovu. Tako sem se morel
po skoro dvanajstletni odsotnosti zopet vr-
niti v rojstno vas.

Nekega popoldne, ko je zadremal sla-
botni ded v svojem naslonjači, napotil sem
se na sprehod. Sredi Zabrvu me doteče
ženica.

„Oh, Francek, ali me več ne poznaš?
— Pa kak gospod si že postal; — tako
brado imaš že kot tvoj pokojni gospod papá!“

V prvem hipu sem bil nekam nevoljen
ob tem preprijaznem nagovoru neznane mi
stare žene, — a takoj nato sem jo spoznal:
bilo je babica, ki je i meni pomagala na
svet! —

„Ej mati, stari smo stari; skoro bi vas
več ne spoznal!“

„Pa ne zameri, Francek, da te tikam!
— Stara sem že štirinasedemdeset let, —
najstarejša sem v vsej fari!“

„No, toliko pa vam nisem prisodil, mati.
Še bodete živeli, še!“

micellu, so danes odločno odbili
zahteve Slovencev, in sicer na
razžaljiv način. V sredo bo zadnja seja,
katero se pa ne udeležijo slovenski poslanci.
Zbor bo zaključen. Deželni glavar
se odpové. Danes so Italijani ves dan raz-
pravljali v odsekih — sami med seboj. Ko
so slovenski poslanci ob 5. uri naznanili de-
želnemu glavarju, da ne pridejo več k no-
beni seji, je skušal okrajni glavar pridobiti
naše poslance za nova pogajanja, a ti so
odklonili vse, ker so osvedočeni, da
jih Lahí vodi jo le za nos. Tak izid se je
pričakoval splošno in ljudstvo popolnoma
odobruje korak naših poslancev, do katerega
jih je prisilila laška intoleranca in laško
samooblastvo. Zakrivil je vse načelnik ita-
ljanskemu klubu, dr. Pajer, kateri ima menda
namen, prisiliti deželnega glavarja, da od-
stopi, kajti dr. Pajer ne more pozabiti, da
je bil on pred grofom Franom Coroninijem
deželni glavar. Najprvo toraj tržaški, zatem
litrski in sedaj goriški deželni zbor. Živeli.
Omne trinum est perfectum!

Iz Spleta došla je senačna vest, da se
je uvela sodna preiskava proti vsem onim,
ki so podpisali poziv na tabor, na kojem se
je imelo govoriti za združenje Dalmacije s
Hrvatsko. Med podpisanci so tudi 4 sple-
ski odvjetniki ki so bili določeni kot kandi-
datje za bodoče volitve v deželni zbor. Ako
se je res uvela proti njim sodna preiskava,
potem seveda jim bode težko kandidovati.

**Ljudsko štetje v Bosni in Herce-
govini.** Njeg. Veličanstvo preavtelj cesar je
blagoizvolil dovoliti, da se bode v Bosni in
Hercegovini v letu 1895 vršilo štetje ljudi
in najbolj koristnih domačih živali. Štetje
se prične dne 22. aprila in bode trajalo do
22. maja.

Mladočeški poslanci v deželnem in
državnem zboru imeli so dne 10. t. m. skupno
posvetovanje, kojega so se udeležili tudi za-
upni možje mladočeške stranke. Shod je
pregledal in odobril besedilo volilnemu ma-
nifestu, ki so proglasili takoj po sklepu de-
žboru. Zajedno so določili, kako je postopati
mladočeskim poslancom v državnem zboru
gledé na davčno in volilno reformo.

Položaj na Ogerskem. Ministerski
predsednik ogerski, baron Banffy, je baje
povodom svojega bivanja na Dunaju zatrdil
Njegovemu Veličanstvu, da je vsprejem pro-
računa zagotovljen ter da pride v magnat-
ski zbornici do kompromisa gledé na cer-
kveno-politiške predloge.

Iz Budimpešte javljajo zajedno, da se
je baron Banffy, ko je bil imenovan mini-
sterskim predsednikom, obvezal: da bode
deloval na združenje vseh opozicijskih
strank, priznavajočih sedanje državno pravno

„Mislíš? Glej no, to me pa veseli, saj
še rada živim . . . pa ti že veš, saj si dok-
tar! Glej no!“

Ženica mi je zadovoljnoradovedno zrla
v obraz ter prisiljeno pokašljevala; takoj se
mi je zdelo, da ima še nekaj na arei, a da
ne more s pravo besedo na dan.

„Mati, ali bi še kaj radi? — Kar po-
vejte!“

Bistro me je pogledala ter prikimala s
svojo sivo glavo.

„Glej no, saj bi te res rada nekaj pro-
sila.“

Segel sem v žep.

„Ne ne . . . glej nó, tega ne mislim,
saj se mi ni slabo godilo, od kar sem na
zemlji; sedaj pa živim, da ne zaženjam z ni-
komur v vsej fari. — Saj veš, vse gospo-
darje in gospodinje in še skoro vse vaške
otroke sem prinesla na svet, in sedaj so mi
hvaležni, vsi hvaležni. Glej no, zveš mi sku-
paj moke, masti, krompirja, repe, zelja, —
vsega imam zadosti. Glej no, ti si pa mislil,
da beračim!“ (Dalje pri.)

razmerje; da uvede cerkveno-politiško presosno kolikor le mogoče prizanesljivo za prizadeta veroizpovedanja; da pomiri narodnosti ter stori konec njih agitacijam.

Kako hoče zadostiti tej poslednji obvezi, to vidi sam Bog! Baron Banffy naj bi pomiril narodnosti, on, ki je najhujši med najhujšimi sovinskimi madjarskimi. Kdor hoče miriti razburjene in vznemirjene, ta mora biti najprej sam miroljuben in — pravičen. Takih lastnosti pa bi zastoj iskali med možmi, ki so vzrasli v šoli najbrutalnejše nestrpnosti. In da je Banffy res vzrasel v taki šoli, dokazal je dovolj že tedaj, ko je kot veliki župan pritiskal ubogo Sahse.

Ruskim poslanikom na Dunaju je sedaj baje določen knez Dolgoruki, ker je dunajski dvor odločno odklonil sedanjega poslanika v Carjemgradu Nelidova.

Različne vesti.

Spremembe pri pošti. Poštni tajnik dr. Karol Reuss v Trstu dodeljen je trgovinskemu ministerstvu na Dunaju (osrednje vodstvo). — Poštni asistent Fran Bartoš v Gorici sel je v pokoj. — Poštni asistent Fran Sornig v Trstu odpovedal se je svoji službi.

Zmaga Slovencev na Koroškem. Pri občinskih volitvah v Medzoru na Koroškem zmagali so Slovenci v III. in II. razredu z vsemi glasovi; v I. razredu bila sta voljena 2 Slovenca in 1 nemški liberal.

Čudna metamorfoza. Bilo je pred dvema leti, ko so gori v V. okraju divjale vse furije volilne borbe. Kot kandidata stala si nasproti pohleven sin naroda svojega, g. Ivan vitez Nabergoj in pa „pravi oče naroda slovenskega“ — ta naslov si je namreč sam nadel don Andrea Pacor. In glej nehvaležnosti tega sveta: zmagal je skromen sin nad ponosnim očetom! Ali glej zopet veliko čudo: mož, ki je bil v volilni borbi oče naroda slovenskega, prelevil se je v kratki dobi dveh let v vernega sina italijanskega naroda! Vsaj tako je zagotovil isti don Pacor, kose je opravičeval nedavno pred italijanskimi — židi radi silne pregrehe, da je podpisal zapupico svojemu — škofu!!

Ali to ni čudna metamorfoza, da je iz očeta slovenskega naroda postal sin italijanskega naroda? Ali bodisi kakor hoče: mi smo si vsakako v sorodstvu z italijansko gospodo: naš „oče“ je njihov „sin“. Ne vemo sicer, v katerem „kolenu“ je to sorodstvo, ali sorodstvo je vendarle. Po tem je res, da imamo na Primorskem preprič v družini! No, hudega menda ne bode, kajti skrbel bode že „oče“, da pomiri svoje otroke s svojimi — očeti.

Župnik Mosé in Italijani. Zares gnusna je bila komedija, ko so uprizorili naši tržaški židje, ko je umrl pokojni župnik svetojakobski, don Karol Mosé. Zlorabljali so spomin pokojnega župnika, da pride pristno laško demonstracijo. Ne samo sovraštvo do slovanske duhovščine, ampak sovraštvo do duhovščine sploh, je bil pravi povod temu grdemu činu. Kajti uverjeni smo, da tej gospodni niti do tega, da imajo dovoljno število italijanskih — pravih duhovnikov —, ampak oni hočejo imeti tudi v cerkvi političkih somišljenikov, pri čemer jim je čisto vsejedno, ali je dotičnik Italijan ali Slovan po rodu. Zato našo trditve je pokojni Mosé upravljal klasična priča: obožovali so ga, dasi je bil po rodu Slovenec. Da dokažemo to, nam ne treba drugega, nego da se sklicujemo na njega bližnje sorodnike, med katerimi sta državni poslanec Ivan vitez Nabergoj in posestnik Gregorič na Greti! V takem sorodstvu se pač ne porajajo Italijani! Ne Italijan po rodu, ampak Slovenec z italijanskim mišljenjem bode, ako hočeš, da ti naša gospoda prirede demonstracijo ob odprtem grobu!

Viva Italia! Ti besedi sti bili te dni zarežani na mizo v c. kr. poštnem poslopiju v Trstu. Mizo so seveda odstranili takoj in jo nadomestili z drugo. Posebnega razburjenja sicer ne povzročajo več taka izvajanja, ker smo jim že — vajeni. Omeniti pa smo morali ta dogodek iz razloga, ker se je pisalo in govorilo, da so Slovenci nedavno po vandalski porezali naslonjač in polomili uro v omenjenem poslopiju. Mi smo že takrat takoj primerno zavrnili tako grdo obrekovanje,

dokazivši, da sta omenjena zlikovca Lahona po mišljenju in čustvovanju, danes pa moramo vprašati: je mar tudi besedi „Viva Italia“ urezal v mizo slovenski „barbar-nestrpnež“ — morda zato, ker ni videl v poštnem poslopiju nijednega slovenskega napisa? Kaj takega misliti bilo bi — preneumno! Denimo, da bi bil res hotel kak Slovan na tak ne baš pošten način ovakovečiti Avstrijo, napisal bi bil najbrže — tako mislimo —: „Živela Slovenija“, ali „Živela Hrvatska!“

Ali nam se dozdeva, da so do takega sadu pripomogli se svojo popustljivostjo oni, katerim bi bila dolžnost ščititi avstrijsko misel.

Glavno novačenje v Trstu. Letošnje glavno novačenje v Trstu bo dne 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 9. marca, vsak dan od 8. ure zjutraj naprej, v pomorski vojašnici (Via Lazzaretto vecchio) in to v tem-le redu: Dne 1., 2. in 4. marca pridejo na vrsto v Trst pristojni mladeniči I. starostnega razreda (letnik 1874), dne 5. in 6. pa oni II. razreda (letnik 1873). III. razred (letnik 1872) pride na vrsto dne 7. in 8. marca, ter končno dne 9. marca vsi dotični novačenju podvrženi, ki niso pristojni v Trst.

Vesela „straža“. Pišejo nam iz Starega Trga pri Poljanah z dne 10. t. m.: V Radencah ob Kolpi oboleva nek gospodar za osepnice. Okolo dotične hiše postavili so stražo, da ni mogel nihče k bolniku, a pazili so tudi v hiši, da se mu ne približa nihče od lastne njegove družine. Ko je dotični bolnik okrevel toliko, da je mogel vstati iz postelje, kratil si je čas s tem, da je sviral na „harmoniko“. Začuvši pred hišo v mrazu stoječi „stražarji“ razne „polke“ in „valčke“, katerih elektrizirajoči zvoki so prihajali iz bolnikove hiše, sprijeli so se po dva in dva ter se veselo sukali da si ogrejejo otrple ude. „Bolnik“ je improvizoval plesno zabavo, „straža“ se je zabavala. — Škoda, da ni bilo navzočih še par „stražaric“, t. j. deklet, pa bi imeli pravi improvizovani „plesni venček“. Saj je sedaj predpust!

Pevsko društvo „Zarja“ v Rojannu vabi na veselico s plesom, katera bo prihodnjo soboto dne 16. februarja 1895. sodelovanjem veselicega odseka „Rojan“ pos. in konsumnega društva, v prostorih tega poslednje imenovanega društva. Vspored: 1.) Mangold: „Moj zavičaj“, zbor. 2.) F. S. Cimperman: „Odlomek“, deklamacija, deklamuje grea Pavla Venuti. 3.) H. Satner: „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor. 4.) Vilhar: „O kakaj si se mi vdal“, samospev tenorja s spremljevanjem glasovirja. 5.) A. Nedved: „Moja rožica“, četverošpev. 6.) Vilhar: „Uzor“ mešani zbor. 7. Mendelsohn: „Pesem brez besed“, četverošpev za glasovir. 8. Sachs: „Novi Salomon“, šaljivi trospev s spremljevanjem glasovirja. 9. Vilhar: „Kam?“ samospev baritona s spremljevanjem glasovirja. 10. „Krajač Flips“, šaljiva igra v jednem dejanju 1. Po odmoru „ples“, ki bo trajal do jutra. Začetek ob 8. uri zvečer.

Ker je čisti dobiček namenjen v korist društvenemu zakladu za vzdrževanje narodnega petja, in ker so pevska društva velike važnosti za razvoj narodnega mišljenja po tržaški okolici, upati je obilo udeležbe iz mesta in okolice.

Med raznimi točkami prodajejo se številke za srečkanje z bogatimi dobitki po 10 kr. Ustopnina k veslici in plesu 40 kr., sežeži 20 kr. Preplačila se s hvaležnostjo sprejemajo. K obilni deležbi najljubnje vabi Društveni odbor.

Veselica pevskega društva „Vesela“ v Šklednu vršila se je 2. februarja zvečer kaj krasno in v občo zadovoljnost. Udeležbala je obilna, tako, da je kar gneča bila v prostorni in okinčani dvorani. Dasi je bila pot skrajno nepovoljna vsled obilice nadležnega blata, vendar so prihiteli mnogi gostje in odlični rodoljubi iz Trsta, da se udeležijo te lepe domače veselice. Od miline se je topilo slehernemu srce, videčemu ta naš priprosti, nepokvarjeni narod, kako vesel hrli skupaj, kako pristojno se vede, s kakim zanimanjem sledi točki za točko bogatega vspreveda. Izberno rešili so svojo nalogo toliko pevci, kolikor tamburaši „Trž. Sokola“. Sosebo lepo, da ne pravim, najlepše je bilo petje mešanega zbora (mladeniči in dečki). Zdelo mi se je, da slišim kak ruski zbor. — Deklamovala je pa „Stara mater“ J. Paglia-

ruzi-ja gđ. Vekoslava — tako čustveno in jasnim izgovarjanjem, da si misliš slišati isto tugujočo „stara mater“. Res divno. Tudi „vesela igra“ ponesla se je lepo ter povzročila obilo smeha. — Veselici je sledil ples, ki je dosegel svoj vrhunec z narodnim „Kolom“. Rajalo se je v pozno noč — ali do rane zore. — Želiti bi bilo le, da se kje po Vel. noči, recimo, zberemo zopet pri jednaki veselici, kajti take zabave razveseljujejo srce, bistrijo um in blažijo dušo. —

Izobraževalno prava - varstveno in podporno društvo je imelo minolo soboto svoj ples v dvorani „Tržaškega Sokola“. Vspeh je bil dovoljen v moralnem in gmotnem pogledu; želiti bi le bilo, da bi tržaško občinstvo se bolj zanimalo za to važno društvo. Vodstvo društva izreka svojo zahvalo v prvi vrsti „Tržaškemu Sokolu“, potem pa deputacijam tega društva, „Delalskega podporn. društva“ in „Trž. podp. in bralnega društva“, ki so počastile veselico. Zajedno se zahvaljuje plesovodji Babudru, vsem darovateljem in vsem onim, ki so pripomogli veselici do ugodnega vspeha.

Miha Poljšak, predsednik.

Samomor. 30letna šivilja Antonija Giovannoni, hči vratarja hiše št. 7 v novi ulici, zaprla se je po noči na večerj v svojo sobico, postavivši kraj postelje posodo z žarečim ogljem. Strupeni kisenik, ki se je razvil iz oglja je seveda umoril žensko. Zjutraj našli so jo mrtvo, a misleči, da je v nesvesti, pozvali so zdravnika z zdravniške postaje, kateri pa seveda ni mogel več obuditi mrtvega trupla. Govori se, da se je nesrečnica umorila zaradi tega, ker je izgubila neznanoto svoto denarja, katerega je bila prihranila, da plača obrok za kupljeni šivalni stroj. Človeško življenje torej za bor-nih par goldinarjev.

„Mednarodni“ lopovi. O nevarni tatovski zvezi, karero je zasledila policija v Budimpešti, kar je povzročilo mnogo senzacije po vsej Evropi, javljajo iz Budimešte: Obtoženo gradivo proti zaprtim lopovom „narašča od dne do dne, kajti sleherni dan prihajajo nove ovadbe iz raznih velikih mest, ovadbe, tiče se velikih tatvin, katere imajo na vesti seveda v prvi vrsti Papakosta, Affendakis in Stallo. Preiskava dognala je, da morajo imeti omenjeni trije, že zaprti lopovi, še najmanj šest sokrivcev in „zaveznikov“, katerim je deloma policija že na sledu. Rozo Stern, katera je s svojo ovadbo o sumljivem vedenju Affendakisa spravila policijo na pravi sled, dobi v kratkem več nagrad, ki so bile obljubljene dotičnemu, kateri pomaga policiji na sled tem nevarnim tatovom. Vladimírja Rističa, ki je sedaj zaprt v Trstu, prepeljejo baje v kratkem v Budimpešto. — Sedaj pričela je preiskava proti nekemu Giorsinu Panaretosu, kateri je 5. v tej „zvezi“.

Preiskava o umoru dr. Rothziegla. Te dni omenili smo v našem listu na kratko da so našli na Dunaju odvetnika dr. Rothziegla umorjenega na barbarski način v njegovi pisarni. Zaprti so Rothzieglovega solicitatorja Eichingerja, kateri je, kakor smo že sporočili, že priznal, da je res umoril svojega gospodarja. Eichinger trdi, da je ubil odvetnika v jezi, ker mu je očital neko ponoverjenje, preiskava pa je deloma že dognala, da je bil umor premišljen in pripravljen. Zaprti so tudi Eichingerjevo zeno Fani, rojeno Rabinowicz. Eichinger je sin jako do bre rodbine; s prva posvetil se je vojaškemu stanu. Dovolil je kadetno šolo topništva na Dunaju; 1891. leta bil je kot nadporočnik v Przemyslu. Tam je spoznal svojo sedanjo ženo, pobegnil z njo na Dunaj, kjer se je poročil z njo, opustivši vojaško službo.

Knez — minih. Včeraj storil je v Pragi obljubo kot menih knez Edvard Schönburg. Mladi knez je sin podpredsednika avstrijske gospodske zbornice. Star je še-le 22 let.

Nezgoda. Sinoč padel je 70letni zidar Anton Strucjan, stanujoč pri sv. Ivanu št. 93, blizu gozdiča Farneto ter si zlomil o padu desno nogo. Mimoidoči ljudje našli so stokajočega starca ter iz pisarne Tramvajske družbe pozvali po telefonu zdravnika z zdravniške postaje. Le-ta dal je ponesrečenega prenesti v bolnišnico.

Pretep. Po noči na večerj naleteli so stražarji v ulici alla Teza na težaka Battistutta, očeta in sina. Sin je bil okrvavljen in imel je dolg nož v roki. Stražarji odvedli so mladega Battistutto — ima 18 let — v

zapor. Nikakor pa ni hotel povedati, kdo ga je ranil in zakaj. Isti stražarji polizvedeli so, da je bil pretep v ulici Sette Fontane. Sli so tje in našli so drugega težko ranjenega; ta je bil 21letni težak Josip Oberster, stanujoč v ulici della Fabrica št. 3. Vzeli so ranjenega s seboj in pozvali zdravnika, kateri je obvezal težko rano, potem pa so odvedli tudi Obersterja v zapor. Niti ta ni hotel povedati, kdo ga je ranil in zakaj. Govori se pa, da sta se mladi Battistutta in Oberster sprla zaradi tega, ker je Oberster ljubinkoval z Battistuttovo sestro, kar pa bratu ni bilo po volji.

Policijsko. Minolo noč popeval je „seks-tet“ raznih rokodelskih pomočnikov v novej ulici. Prišedši stražarji pretrgali so improvizovani ponočni „koncert“, pevce pa so spremlili tje, kjer morajo molčati. — Včeraj dopoldne ukradel je nepoznan spreten tat zasebnici Ivani Hönigmann, stanujoč v ulici Solitario hštev. 17, novčarko iz žepa. V ukradeni novčarki bilo je različnega srebrnega denarja. — Čevljar Anton B. iz Dornberga dospel je včeraj s parnikom „Isea“, prišedšem iz Zadra v Trst. Na obali čakali so tega popotnika policijski agenti ter ga spravili pod ključ, kajti omenjenega čevljarja išče okr. glavarstvo v Zadru ne zaradi njegove čevljarke spretnosti, ampak zaradi tega, ker ima iz Zadra na duši nekako goljufijo.

Najnovejše vesti.

Zader 11. Deželni zbor je soglasno vsprejel predlog poslanca Trigarija, da izreče svoje ogorčenje radi dogodkov na gimnaziju v Spletnu. Zajedno je vsprejel dodatni predlog poslanca Klaiča, da treba to lojalno mišljenje dokazati tudi z dejanji s tem, da zbor naloži deželnemu odboru, naj stavi v prihodnjem zasedanju predloge, kako dostojno proslaviti cesarjev jubilej. Vlado zastopnik je izrekel nado, da vse prebivalstvo obsodi grdo dejanje v Spletnu.

Arco 12. Nadvojvoda Albreht je obolel za pljučnico. Po noči ga je mučil kašelj. Moči povoljne.

Praga 11. Deželni zbor je vsprejel soglasno poročilo odseka o poplavljenju železniških progiz Česke v Trst. Deželni zbor izreka, da je take skrajšanje neobhodno, potrebno, da se navede izvoz Česke na avstrijsko pristanišče; poročilo pozivlja vlado, da zgradi železnico čez Karavanke, ter nalaga deželnemu odboru, naj o teh sklepih obvesti vlado in deželne odbore v Trstu, v Istri, Kranjski, Koroški in na Zgornjem Avstrijskem.

Brno 11. Deželni zbor so zaključili danes. V svojem sklepčnem govoru je namestnik apostrofoval česke poslance, da treba jasno in natančno motriti razmere.

Trgovinske brojavke. Budimpešta. Pšenica za spomlad 6.51—6.52 Pšenica za jesen 1895 6.89 do 6.91 Oves za spomlad 6.02 6.03 Ra nova 5.40—5.49. Koruza za maj-juni 6.22—6.24.

Pšenica nova od 78 kil. f. 6.55—6.60. od 79 kil. f. 6.60—6.65. od 80 kil. f. 6.65—6.70. od 81 kil. f. 6.70—6.75. od 82 kil. f. 6.75—6.80.

Ječmen 6.30—6.35; praso 6.20—6.30. Pšenica: Dobre ponudbe. povpraševanje dosti boljše. Trg neodločen. Prodalo se je 38000 mt. st. Vreme: deževno.

Praga. Nerafinirani sladkor za februar f. 12.05 mare 12.07, maj 12.25, 2. dražje, nova letina 12.65.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst in s carino vred, odpošiljatev precej f. 28.25—29 Febr. Avg. f. 29.50 —. Concassé za februar-mare 29.80 —. Četvrtini za febr. 30.75. V glavah (sedih) za februar 30.75.

Havre. Kava Santos good average za februar 95.25 za juni 94.50 stalno.

Hamburg. Santos good average za mare 77.25 maj 76.25 september 75.25.

Dunajska borza 12. februarja 1895

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101.25	101.15
„ „ „ v srebru	101.45	101.90
Avstrijska renta v zlatu	126.35	126.30
„ „ „ v kronah	99.25	99.15
Kreditne akcije	414.—	415.—
London 10 Let.	124.55	124.45
Napoleoni	9.84 1/2	9.80 1/2
100 mark	60.75	60.75
100 italj. lir	46.80	46.8 1/2

Dobroznana gostilna

ANTONA VODOPIVCA

(po domače „pri Prvačkoveh“)

v Trstu,

ulica Solitario št. 12

toči kolikor v gostilni, tolikor pri veselicih v sokolski telovadnici, vedno le pristna vipavska, Prvačka in kraška bela in črna vina. — Sladki riesling v srečlenicah, in modro frankinjo, vsaka steklenica drži 1 liter in valja 60 novč. — Postrežba je poštena, cena zmerna. Kuhinja je preskrbljena s težimi, toplimi in mrzlimi jedili.

Priporočila so rojakom v Trstu in z deželo Toči vino tudi družinam 4 meč. ceneje, ako se odvzame najmanj 5 litrov.

Nič več kašlja!

Balsamski petoralni prah ozdravi vsak kašelj, pljučni in bronhijalni katar, deliva se v olikovani lekarni PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg. Poštne pošiljave izvršujejo se neutegoma.